

SLOVENSKI NAROD.

Štampa vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, po pošti prejeman za avstro-ogrske dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 1 K 80 h. Za Ljubljano pošiljanjem na dom za vse leto 26 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 1 K 80 h. — Za tuje dežele velike več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez tedenske vpošiljanje naročnine se ne osira. — Za ostanila se plačuje od petereotopne pošiljnice po 12 h, če se ostanila tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Recepti se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knaševih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadst., upravnništvo pa v pritličju. — Upravnništvo naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. administrativno stvar

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnništva telefon št. 85.

Dr. Tavčar in Šuklje.

Vsenemec Stein je nedavno tega poleg Šušteršiča in Ploja vehementno napadel tudi dvornega svetnika Šukljeta in mu očital dejanja, ki se ne morejo imenovati baš častna, da bi imel torej Šuklje vzroka dovolj, reagirati na ta očitanja in se temeljito oprati pred javnostjo.

No, gospod dvorni svetnik se je sicer oglašil za besedo, da bi reagiral na Steinova sumničenja, toda v svojem govoru se je previdno izogibal bistva Steinovih očitanj ter skušal z opetovanimi napadi na slovenske napredne poslance odvrtiti pozornost javnosti od svoje ne baš častne afere. Tudi v seji državnega zbora pretekli četrtek je upokojeni dvorni svetnik grizel napredne poslance in se zlasti zaletaval v poslanca dr. Tavčarja.

Mož, ki je menjal svoje prepričanje, kakor gad svojo kožo in o katerem jo splošno znano, da je — bolan, že hudo bolan, se je v tej seji drznil očitati dr. Tavčarju, da je njegovo svobodomislje nepristno in da je potrjena tudi njegova etika in narodna zavednost. In ko je vpo-kojenemu dvornemu svetniku posla, kar ni posebno dobro spridevalo za njegove možgane, potrebna snov za nadaljni govor, je jel kakor žganjar v vaški beznici psovati, kar dela zlasti čast temu staremu, baje vsestransko izkušenemu parlamentarcu.

Dr. Tavčar seveda na napade ni molčal in je na Šukljeteve psovke reagiral tako, kakor to pristojno dostojnemu možu.

Dr. Tavčar je reagiral tako-le: „Visoka zbornica! Ni bil moj namen, da bi se še vnovič oglašil za besedo kot minoritetni poročevalec. Toda samo ob sebi se razume, da ne morem molčati na besede, ki jih je pravkar rabil dvorni svetnik Šuklje.“

Ta gospod dvorni svetnik spada v ono vrsto parlamentarcev, ki mislijo, da jim je vse dovoljeno, da pa

onim, ki se branijo proti njihovim napadom, ni dovoljeno ničesar. Ako ste slišali citat, ki ga je prečital, boste sami morali priznati, da me je v tej zbornici imenoval osla. Ne gre se natanko za besede, toda smisel njegovih besed je bil tak. Obžalovati moram parlamentarni nivo, na katerem se nahajamo, in gospode one stranke, ki so z veselostjo vzeli na znanje izjavo dvor. svetnika Šukljeta. (Posl. Breiter: Bila sta samo dva!) A vendar je to dejstvo. G. dvorni svetnik je odgovarjaje na moj govor, ki sem ga preje imel in v katerem nisem proti njemu izrekel nobene žaljive besede, rabil ta-le pasus (čita):

Ako jemlje dr. Tavčar svoje govorniške figure in prispodobe iz zoologije, naj bi ne govoril o zajcu — tu je zavladała veselost med njegovimi somišljeniki — „zakaj lahko bi se zgodilo, da bi prišel kak zlobnež — jaz ne spadam k tej vrsti — na misel, da bi bilo veliko bolje, ako bi imenoval neko drugo živalsko vrsto, pri kateri se boleš javlja v veliko bolj živahnih in v veliko bolj presunljivih glasovih.“

Tu mu je sekundiral dr. Šušteršič z medklicem: „In ki ima tudi daljša ušesa.“ To je bilo duhovito, kakor bolje ne more biti.“

G. dvorski svetnik se pa s tem še ni zadovoljil, marveč še dostavil pripombo, ki jo je pa danes zamolčal (Posl. Šuklje: Čital sem jo!) „in ima morda še daljša ušesa, kakor zajec.“

Z dvor. svetnikom Šukljeto se ne bom prepiral, kdo ima daljša ušesa jaz ali on. To preporno vprašanje puščamo za danes nereseno; morda se bo parlamentarno lahko rešila takrat, ko se sestane novi parlament.

Sedaj se pa moram še dotakniti nekoga, ne dvornega svetnika Šukljeta — s tem bomo že še obračunali — marveč moža, ki se je danes zopet vmešal v moje osebno zadevo.

To je Janezek, ki se potika po vseh ulicah, tisti Vaclav Hruby, ki ga je najti povsod, kjer bi se ga pravzaprav ne smelo najti! G. dvor. svetnik Šuklje je rabil v svojem govoru tudi te-le besede: „In prav tako nepristna, patvorjena, nališana in napudrana je kakor njegova svobodomiselnost — namreč moja svobodomiselnost — tudi njegova etika in njegovo narodno prepričanje.“ To je gotovo insult, kakor si hujšega človek ne more niti misliti.

To mi je dvor. svetnik Šuklje hladnokrvno zabil v obraz. Rekel mi je: Moja etika je nepristna in patvorjena, prav tako nepristna kakor je moja svobodomiselnost in prav takšna je tudi moja ljubezen do naroda.

To je bil insult, kakor se hujši ne da misliti, in ta insult si upa zagovarjati Vaclav Hrubý. Vmešal se je v zadevo in rekel: „On vendar nilopov, ta Šuklje, ako je postal dvorni svetnik! Tako je. Jaz tudi nisem rekel, da bi bil on lopov, dasi so morda priloznosti, ko bi iz parlamenta ne smel iziti nobeden dvorni svetnik! To bi si v teh časih naj zapomnil in si zapisal za ušesa zlasti g. Vaclav Hruby.“

Z g. dvornim svetnikom Šukljeto nečem več dalje polemizovati. Konstatujem pa vnovič, da svojega mišljenja nisem nikdarspremenil, da sem nisem kot svobodomislec prelevil tako, kakor g. dvor. svetnik Šuklje v zadnjem času.

Konstatujem vnovič, da bi bil jaz za svojo osebo, ako bi se komu očitalo, da je njegova etika ptovorjena, nepristna, nališana in napudrana, bolj opravičen to očitanje zabrusiti v obraz g. dvornemu svetniku Šukljetu, kakor pa on meni nasproti.

Sicer si pa pridržujem pravico, da še enkrat spregovorim o tej zadevi.“

Nato je dr. Tavčar kot minoritetni poročevalec obširno in vseskozi stvarno utemeljeval svoj spreminjivalni predlog o § 11.

Pri tej priliki je znova prešel na Šukljeta in rekel:

„Prišel sem danes v čuden položaj, da moram pri utemeljevanju minoritetnega predloga polemizovati s predgovornikom, ki se je z mojim predlogom, ki sem ga stavil k § 11., že bavil pri glavni debati, in sicer na način, da vam prepuščam sodbo, da-li je mož govoril s stvarnega stališča ali ne (Pritrjevanje); poklical vas bodem za sodnike, da razsodite, dali je vobče dovoljeno, zlorabljeni tak nedolžni, a zelo stvarni predlog za polemiko docela osebne narave. (Pritrjevanje.)“

V generalni debati se je dvorni svetnik Šuklje, mož, s katerim sem dolga leta živel v najožjem prijateljstvu in kateremu nisem v svojem govoru k Gessmannovu najnemu predlegu rekel niti ene žaljive besede — sam se je čutil vezanega, v svojem govoru konstatirati, da sem govoril zmerno in dostojno — dotaknil tudi § 11. in mojega predloga, čegar vsebina je, naj se v Avstriji uvede stalen volilni imenik in naj se evidenca tega imenika poveri politični oblasti.

Ta moj docela stvarni predlog je s strani mojega bivšega prijatelja dvornega svetnika Šukljeta povzročil to-le polemiko — prosim pa, da imate pri tem vedno v spominu, da nisem izrekel nobene žaljive besede in da imate vedno pred očmi, kaj je pravzaprav vsebina mojega k § 11. stavljenega predloga. G. dvorni svetnik je glede na ta predlog v svojem govoru navajal name tako-le (čita): „Spominjam vas na primer na lepi predlog k § 11. volilnega reda, v katerem se zahteva, naj se sestava volilnih imenikov odvzame županstvom in poveri politični oblasti.“

Tu je g. dvorni svetnik zamolčal, da se moj predlog tiče samo stabi- bilnih imenikov.

„Gospoda moja, dr. Tavčar govori z veliko emfazo o svoji svobodomiselnosti, on se navdušuje za boginjo svobode, a boginja svobode, pred katero kleči na kolenih, mora nositi klobuk c. kr. okrajnega glavarja ali vsaj uniformsko kapo c. kr. uradnega sluga. In prav tako nepristna, prav tako pokvarjena, nališana in napudrana kakor njegova svobodomiselnost je tudi njegova etika in njegova narodna zavednost.“

To so torej besede, ki jih je rabil dvorni svetnik v svoji polemiki proti mojemu, gotovo nedolžnemu in stvarnemu predlogu k paragrafu 11. (Medklici.)

Na tem mestu mi je opozoriti na to-le:

Naši zagovorniki volilne reforme so zelo občutljivi, ako se jim pove kakšna zla beseda. Zlasti je postala na teh (desnih) klopek v zadnjem času moda, da se gospodje skrivajo za „Narodne Liste“ in tam iščejo in tudi najdejo pomoči.

Privoščim jim to obrambo, na-glašam pa, ako kdo v tej zbornici proti temu protestira, da so se tu vgnezdile slabe navade, potem mora sam varovati dostojnost. (Pritrjevanje.)

Kdor neče biti v tej zbornici opsovan, naj tudi sam ne psuje. To je gotovo pravična zahteva. Opozarjam vas še na to — z možem, ki me je provociral, se bom še bavil — da me je v svojem govoru izrečno imenoval osla (medklici), kakor pravi deček k svojemu tovarišu: Ti si osel. V svojem govoru sem rekel, da smo kakor nastreljeni zajci, ki se bomo vedno pritoževali. Docela dovtipno in duhovito je rekel, da smo nastreljeni osli in g. dr. Šušteršič je izpopolnil ta duhovit dovtip še z opazko: „Ki ima še daljša ušesa, kakor zajec.“

Gospoda moja, ako mislite, da so dovoljene take polemike v tem

LISTEK.

Simon Gregorčič.

Torej je moral vendarle umreti. Znano je bilo že dlje časa, da pojema njegove moči in da mu razjeda nevarna bolezen telo, a vendar je bilo upati, da vsaj še enkrat učaka pomlad in da zre še enkrat tajinstveno in nekako sramežljivo vstajanje narave iz zimskega sna.

Ni mu bilo usojeno. Kak teden potem, ko ga je zadela kap, je izdihnil mirno in brez posebnih bolesti, kakor ugasne pojemajoča luč.

Gregorčič! Malokdaj se je v zadnjih letih imenovalo to ime, ali kadar se je čulo, vselej je v tisočih sreih vzbudilo otožne-sladke spomine na plemenite duševne užitke. Ni je knjige v slovenskem jeziku, ki bi jo bilo toliko ljudi čitalo in čitalo s pobožnoturobno slastjo, kakor Gregorčičeve pesmi, ni je knjige, v kateri bi bilo toliko ljudi iskalo utehne in pozabe kakor v Gregorčičevih poezijah. Da, brez števila je tistih, ki so v trenutkih duševnih bolesti in srčnih težav vzeli v roke

Gregorčičeve pesmi. In srce se jim je pri tem čitanju umirilo in duša olajšala in v goste je prišla z mokrimi očmi, ki se b'este kot biseri, gospa resignacija, ki je bila tudi prava muza Gregorčičeva.

Ko bi bil Gregorčič Francoz ali Italijan, bi ga bili država in družba obsipali z največjimi častmi in z najznamenitejšimi odlikovanji. A bil je sin malega naroda, ki ničesar ne zmora in ki svojih velikih duhov ne more plačati z ničemer drugim kakor z ljubeznijo. Te pa je bil Gregorčič deležen v toliki meri, kakor še noben slovenski pesnik in kdo ve, če mu ni to bilo v veliko pomoč zoper bridkosti usode.

Vzlic temu pa vemo le malo o Gregorčiču. Znani so nam pač zunanji momenti njegovega življenja, ničesar pa ne vemo o njegovem notranjem življenju, o njegovem čustvovanju in njegovem mišljenju, o krizah njegove duše in o koprnjenih njegovega sra.

Da je imel v življenju svoje težke ure, to nam pričajo njegove poezije. Te poezije so kakor bolesten obupen vzklík, ki se mu je izvil iz duše, kakor vzklík, ki uide človeku, kadar mu življenje raztrga srce. Gre-

gorčič je moral enkrat imeti svoj dan, ko je v mraku slonel na oknu in z žejnimi pogledi zrl v svet. In tedaj je prišla mimo tega okna sreča in se mu je nasmebnila z jasnimi očmi. Stezal je po nji roke, a ni je dosegel. Morda je bil semeniški zid previsok ali je imel premalo poguma, ali je bila njegova eneržija že zlomljena — sreča je šla mimo njega. Zakričal je za njo, a ta krik se je izgubil v daljavi. Srce je ostalo raztrgano in se je šele v dolgih letih zacelilo. In tedaj je Gregorčič preložil „Joba“. To je vtisk, ki ga o Gregorčičevem notranjem življenju napravijo njegove poezije.

V mladih letih je moral biti natura, v kateri celo enostranska vzgoja, tista nesrečna semeniška dresura, ni mogla zatreti močnega nagona, dati izraza svojemu notranjemu bogastvu na mislih in čustvih. Kaj bi bil pač Gregorčič postal, da je vzrasel pod solncem, da je bil deležen vzgoje, ki bi bila njegov značaj in njegovega duha svobodno razvila! A vzrasel je v temi med vlažnimi semenškimi zidovi. Že v otročjih let je prišel v to semenišče, kjer so ga z duševno mazažo pripravili za duhovski stan in nikdar ni mogel premagati posledic

te „vzgoje“, nikdar ni mogla njegova natura res svobodno razprostrti svojih peroti.

Vzlic temu je postal eden največjih lirikov, kar jih imamo. To kaže moč in velikost njegovega talenta. Ko so izšle njegove poezije, je bila o njih le ena sodba: Tu je eden, ki poje, kar resnično čuti, eden, ki ima v svoji notranjosti cel zaklad misli in čustev, in ki zna te misli in ta čustva vlivati v čudovito lepe in polne oblike.

Gregorčičeve poezije so tako polno sočnate, kakor tisti težki grozdi, ki zore pod vročim južnim solncem in skoro vsaka posamezna pesem prvega zvezka se čita kakor neko razodetje. Iz globočin svoje duše je Gregorčič zajel toliko lepote in čustvenosti, kakor noben drugi slovenski lirik.

Njegov jezik združuje v sebi čar priprostosti z največjo plemenitostjo in slikovitostjo izraza. Znal je najti in rabiti besede, ki niso samo natančno izražale njegove misli in čustva, nego so kakor sonce razlivalo svojo luč in svoj sijaj po celi pesmi. Gregorčičev jezik je podoben čudovitofinemu tkanju atlasa; kar je na slavni podobici dame s tajinstvenomelanholičnim

usmevom na bledih ustnih toaleta iz najznejših bruseljskih čipk, to je Gregorčičevim poezijam njihov jezik.

Videl sem Gregorčiča dvakrat. Prvič pred mnogimi leti na Muljavi pri odkritju spominske ploče na Jurčičevem rojstnem domu, drugič na kolodvoru v Nabrežini. Bil je lep mož. Ne lep v trivialnem pomenu te besede. Vse prej kot to. Lep je bil v tem smislu, da je pogled na to visoko čelo, na to karakteristično modelirano glavo na ta blagi melanholični izraz izza naočnikov gledajočih oči moral zanimati in razveseliti vsakega človeka, ki ima kaj umetniškega čuta in kaj čuta za posebnosti narave. Obakrat sem govoril z njim le nekaj besedi, a obakrat sem imel utis, da imam pred seboj moža, ki mu je življenje enkrat sunilo bodalo v srce. Iz razgovora na nabrežinskem kolodvoru mi je ostala v spominu le Gregorčičeva tožba, da so se skoro vsi goriški duhovniki vsled Mahničeve gonje odvrtili od njega in da mu je med duhovniškimi prijatelji, ki so mu ostali, zlasti zvest neki katehet iz Gorice, ki se vzlic vsemu pritisku neče ločiti od njega. Ime tega kateheta sem pozabil. (Dalje prih.)

tonu, potem se morate navaditi, da boste tudi kaj prenesli. Ne rečem ničesar drugega, kakor da se čudim, da je predsedstvo pripustilo to oslovsko zgodbo in da ni z eno besedo opozorilo tega trhlelega dvornega svetnika da je v parlamentu absolutno nedopustno, nastopiti proti kolegom s psolvkami, kakor osel itd. (Pritrjevanje.) Danes se nečem dolgo pečati z gospodom dvornim svetnikom Šukljem, a nekaj moram še posebe naglašati.

Nesramno zavijanje je, ako mi kdo pravi, da molim boginjo svobode le takrat, ako ima na glavi klobuk okrajnega glavarja ali vsaj uniformsko kapo uradnega sluga. (Medkljici.) To je zlobno in nesramno zavijanje.

Ako ste pregledali predlog k § 11., morate priznati, da ni imel g. Šuklje niti najmanjšega povoda, me insultirati. (Medkljici.)

Povem mu pa tudi, da je ravnal zelo nepremišljeno, ko se je zatekel k takšnim očitanjem.

Odkar on sediv tem parlamentu — ne samo v tem parlamentu, marveč tudi v prejšnjih parlamentih, je vedno — to ve vsakdo, zlasti panjegovim kolegi, ki ga neprosto-voljno trpe v svoji sredi — iskal in našel dvomljivo čast, v tej zbornici igrati hlapca vsakokratne vlade. (Živahno pritrjevanje) in če je kdo ležal v tem parlamentu na trebuhu pred klobukom ministra, je bil dvorni svetnik Šuklje od prvega do zadnjega dneva, odkar je v parlamentu. (Živahno pritrjevanje.)

Takšen človek naj opusti takšna sumničenja, zlasti ako je prepričan, da vemo vsi, da je iz politične kariere iztisnil dobro plačanega dvornega svetnika!

Takšni ljudje naj molče in naj ne sumničijo drugih, da klečepazuje pred vlado, ko je vendar konstatirano, da sem jaz zlasti v tem vprašanju v najostrejši opoziciji proti vladi. (Pritrjevanje.)

Raynotako lahko miselnostno je bilo reči, da ni na meni nič pristnega, temuč vse umetno, nalepotičeno in napudrano. Da, gospoda moja, ne vem, toda mislim, da bi ravno njegovim tovarišim morali reči: Ti, ljubi Šuklje, ne prihajaj več s takimi napadi, saj si bil vendar leta in leta brezverec po poklicu. In v njegovi družbi sem mnogo občeval in Bogu moram biti hvaležen, da nisem v tej družbi zgubil še tisto malce vere, ki je še imam.

Bil je brezverec po poklicu in da bi dobil kotichek v dr. Šusteršičevi stranki, začel je hinavsko in javno laziti okoli altarjev, on, ki je poprej Boga in vse tajil.

Ako vam to ugaja, je to vaša stvar, toda recite mi vendar: ako imaš tako preteklost, bodi previden in ne govori o šminki, ne govori o pudru, ne o hinavščini in nepristnosti, ker je na tebi že vsak atom ponarejen in hinavski. (Pritrjevanje.)

S tem se hočem od dvornega svetnika Šukljeta za danes posloviti, toda se še vrnem k možu, ker se mu je zdelo potrebno, da me je na tako nezasišan način izzival povodom stvarnih in nedolžnih predlogov, ki sem jih stavil k § 11. državnozbornskega volilnega reda.

Volilna reforma v gospodski zbornici.

Dunaj, 25. novembra. V parlamentarnih krogih se govori, da je imel cesar prvotno namen, poslati gospodski zbornici poziv, naj sprejme volilno reformo nespremenjeno. Sedaj je cesar to namero opustil ter prepusti gospodski zbornici proste roke. Za to so vladarja pridobili baje Madžari, ki hočejo v svojo volilno reformo sprejeti pluraritetni sistem. Kakor znano, je cesar že dva dni v Budimpešti. — Večina poljskega kluba tajno podpira gospodsko zbornico. Vendar se splošno sodi, da bo v gospodski zbornici ostalo pri demonstraciji dne 23. t. m., v nadalje pa bo omejevala svoje nasprotovanje volilni reformi le na papirnat protest.

Bodoče državnozbornske volitve.

Praga, 25. novembra. Zaupni shod v Hebu je ponudil državnozbornski mandat za kmetске občine, ki ga ima sedaj Schönerer, pivovarju Mayerju s pogojem, da se ne pridruži ne Vsenemcem ne Schönererjevi skupini. Mayer je pogoje sprejel.

Nemški agrarci za Češko so sklenili, da nastopijo popolnoma samostojno s svojimi kandidati ne ozirajoč se na druge nemške stranke, ki so egoistične. — Minister Prade je odložil načelnstvo nemške ljudske stranke ter je izvoljen deželni poslanec dr. Reininger. Tudi v tej stranki se krši nemška „Gemeinbürgschaft“.

Srbska zunanja politika.

Belgrad, 25. novembra. Ministrski predsednik Pašić je včeraj odgovarjal v skupščini na interpelacijo poslanca Marinkovića o splošni vladni politiki. Ministrski predsednik je navajal, da so odnošaji Srbije napram inozemstvu normalni, napram Bolgariji, Rumuniji in Turčiji korektni in prijateljski. Med Srbijo in Avstro-Ogrsko vlada trgovinsko-politični konflikt; v političnem ozirju so pa tudi med tema dvema državama odnošaji ravno tako korektni in prijateljski, kakor napram drugim državam. Finančni kredit Srbije se je znatno povzdignil, kar dokazuje ravnokar sklenjeno posojilo. — Za kraljev obisk pri tujih dvorih ni mednarodnega zadržka, toda kralj je z vlado vred mnenja, da je kralju najprej potrebno spoznati lastno deželo. — Vlada upa, da ji bo mogoče skleniti trgovinsko pogodbo tudi z Avstro-Ogrsko. — Za gradnjo novih železnic namerava vlada porabiti 35 milijonov. — Interpelant ni bil zadovoljen z odgovorom. Rekel je, da bi morala biti glavna skrb srbske politike posvečena Stari Srbiji. Srbija ima kot država pravico zahtevati, da se macedonske reforme raztegnejo tudi na Staro Srbijo. Glede gospodarske politike se mora vlada izjaviti, ali namerava politiko avstrijske emancipacije nadaljevati tudi po sklenitvi trgovinske pogodbe z Avstro-Ogrsko. — Ministrski predsednik je takoj zopet odgovarjal ter povedal glede reforme v Stari Srbiji, da sta Avstro-Ogrska in Rusija objubili, pričeti reformirati tudi vilajet Kosovo, kadar bodo reforme v ostalih delih Macedonije izvedene. Glede gospodarske politike bo vlada tudi v slučaju, da se trgovinska pogodba z Avstro-Ogrsko sklene, delovala na emancipacijo Srbije.

Položaj v Macedoniji.

Carigrad, 25. novembra. Macedonski finančni proračun se je sklenil z 201.354 funti pasiv in s 27.535 funti aktiv. Finančna komisija je sklenila, da se morajo izplačati najprej orožniki in policiji. Obenem je turška vlada zaposlila pri Dette publique 250.000 funtov posojila za Macedonijo, a ga ni dobila.

Šolski štrajk v Poznanju.

Berolin, 25. novembra. Sedaj že štrajkajo otroci skoraj v vseh poljskih šolah. V Poznanju se je ustanovila narodna politična tajna organizacija. Govori se, da se to gibanje podpira iz Avstrije. Tudi s prižnic se povsod ljudstvo navdušuje, tako da slutijo nemške oblasti splošni punt (?).

Krakov, 25. novembra. Pisatelj Henrik Sienkiewicz je priobčil v „Czasu“ odprto pismo na cesarja Viljema v zadevi šolskega štrajka v Poznanju. V pismu opozarja cesarja, da mu je previdnost božja (?) podelila oblast nad velikim kosom Poljske, a obenem mu je naložila dolžnost, varovati narodov blagor, spoštovati njegovo vero, jezik in tradicije. Del poljske pod prusko vlado je sedež revščine, ki pod sedanjim vladarjem se narašča. Mera preganjanja je prepolna. Poljakom se prepoveduje na lastni zemlji staviti hišo, a neopravičljivo in nemoralno je postopanje protipoljski šolskimladini. Zato apeluje na krščansko vest cesarja Viljema.

Dogodki na Ruskem.

Varšava, 25. novembra. Veliko začudenje je zbudila aretacija glavnega ravnatelja mestne plinarne, pruskega pojanika Albertija. Vrhovni gubernator je namreč dal aretovati in odvesti v vojaški zapor Albertija, a vzroka nikomur ne pove. Z nemške strani se vloži diplomatski ugovor.

Odesa, 25. novembra. Pri postaji Šaropan so roparji napadli poštni vlak ter streljali s puškami. Mnogo oseb so ubili in ranili ter odnesli 20 tisoč rubljev.

Včeraj je vojno sodišče obsodilo na smrt revolucionarja Karpičenka in Pustovojtova. Takoj po obsodbi so ju ustrelili.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 26. novembra.

— **Cham zopet na Jesenicah,** tako toži Zabukovec, ker se je pred kratkim podal gospod Cham v gorenjsko dolino, da obvesti nekaj prijateljev, da vlada ne prepoveduje ustanovitve „Slovenskega kmetškega društva“ za Gorenjsko dolino, ter da se to društvo lahko takoj konstituira, v katero svrhu naj se takoj izvršijo vse priprave za večji kmetški shod. Verujemo, da je to dejstvo spravilo Zabukovca iz ravnotežaja, bodi mu pa povedano na uho, da vsi njegovi napori ne bodo pomagali ničesar, ker je skozi dve leti jasno dovolj dokazal, da je hotel in da še hoče kmetški stan izdati in prodati nemškemu tovarnarju ter strahovati slovenske kmete s krščanskimi socialisti. Da si kmetje v občinah Koroška Bela, Jesenice in Dovje, kjer imajo skupne interese, ustanovijo svojo kmetško politično stanovsko organizacijo, to vprašanje je po zadnjih občinskih volitvah na Jesenicah in v Dovjem med kmeti že dozorelo ter se bo ta organizacija ustvarila brez posebnega boja. Zato se pa kar nič ne bojimo lajanja izdajalca kmetških interesov ter vabimo vse kmete in posestnike v rečenih občinah k sodelovanju. Zadnji „Gorenjec“ je že objavil štatus tega društva in upamo, da se bo to društvo v procvit kmetškega stanu kar najpreje konstituiralo.

— **K razmeram v deželni blaznici na Studencu.** Po dopisu županstva občine D. M. v Polju z dne 21. novembra t. l., še 1099, je sklenil ondotni občinski odbor v seji dne 18. novembra t. l. soglasno, da se izreče zahvala deželnemu odboru za to, ker je v blaznici na Studencu spremenil razmere, katere so slabo vplivale na občino. Dalje je izrekel soglasno željo, da bi se dovolilo gospodu zdravniku dr. Divjaku v njegovem prostem času izvrševati privatno prakso, to je, da bi se ga smelo posluževati občinstvo v slučajih potrebe.

— **Sorška afera — klerikalni obrekljivci obsojeni.** V torek, dne 20. t. m. popoldne ob 4. uri je bila druga obravnava proti obtožencem: Jurju Omanu, Andreju in Ani Dolinar, vsi iz Sore. Tožila sta jih nadučitelj Germek in njegova soproga. Vsa stvar se izhaja od znane sorške afeze dne 30. oktobra lanskega leta. Po tisti aferi, to je dne 12. novembra, so vložili ovadbo na deželni šolski svet župan Smovec in ti trije obtoženci. K temu jih ni nihče pozval, kakor je nasprotno trdil zagovornik dr. Schweitzer. Ti ljudje so storili to iz sovraštva do g. Germka in brez vsake resnične podlage. Kdo jih je k temu nakuril, se takoj lahko dožene, ako se ozremo nekoliko na razne zapisnike kaplana Brajca in na vedne napade v „Slovenca“. Tedaj ti ljudje so obdoli učitelja Germka, da je 30. oktobra l. l. na cesti hujskal ljudi k upor. Toženi Andrej Dolinar je trdil, da se je to hujskanje godilo takrat, ko je bil že v Sorokrajni glavni glavar pl. Cron in orožniki. Takrat daje vpil učitelj Germek: „Le uprite se možje, čeprav kri teče!“ V „Slovenca“ je bilo celo razpisano, da je vpil: „Možje, le še huje, le še, če prav kri teče!“ Te podatke je dajal „Slovenca“ sam Dolinar in po kom, si lahko mislimo, z ozirom na Brajčeve zapisnike. Njegova hči Ana

Dolinar je stala zraven in ona pa ni slišala nič „o krvi“, ampak samo: „Le dobro se uprite, da nam ne bodo vzeli župnika.“ Po pričah, in teh je bilo 16, ki so stale v neposredni bližini Germka, se je dognalo, da nihče ni čul teh besedi, kakor jih navajata obtoženca. Nasprotno so nekatere priče naravnost izključile, da bi mogel Germek to govoriti, ker so stale ves čas tik njega. S pričami pa se je tudi dognalo, da takrat, ko je Germek govoril s ljudmi, še ura ni bila osem, faktično pa je, da je okrajni glavar z orožniki prišel še le okrog 3/9. uro v Soro. Dolinar je tedaj z namenom to trdil o Germku, češ, da je ta hujskal proti glavarju in orožnikom. Vse priče so o vsej stvari le potrdile, da je Germek rekel nekaterim možem: „Prav imate, da se potegnete za župnika, saj je ravnotako božji namestnik, kakor so drugi.“ In te besede so klerikalni lažniki tako zasukali, kakor sta trdila Dolinar in Andrej Dolinar. Dostavljeno bodi pri tem, da je bilo 10 prič klerikalnih, ki pa niso slišale inkriminiranih besedi. Samo ena priča je slišala in sicer žena obtoženca Omana. Ta je pa stala najdalje od Germka in je največ slišala. Ko je bila zaslišana pri okrajnem šolskem nadzorniku meseca avgusta, ni ničesar vedela o besedah „čeprav kri teče“, sedaj se je pa naenkrat spomnila na to, ko je bilo treba rešiti obtožence! Na to žensko bi opozorili državnega pravdnika! Na podlagi izpovedi teh prič je sodišče spoznalo, da sta obtoženca kriva žaljenja časti, s tem, da podtikata učitelju hujskanje in podtikata besede, ki jih ni govoril. Soprogo gospoda Germeka pa so obdoličili, da je hujskala s tem, da je vpila: „Ženske, ali imate kaj jaje, da jih bodemo vrgle v kaplana.“ Teh besedi sta jo obdoličila obtoženca Juri Oman in Andrej Dolinar. Poskusila sta to seveda dokazati. In kako? Dve priči sta prišli pozneje v Soro, kakor se je dogodek vršil, dve priči sta sicer najprvo trdili, ko je bilo pa treba priseči, sta svojo izpoved preklicali. Ena priča, in sicer hči obtoženca Marija Dolinar, je potrdila, da je slišala imenovane besede. S pričami pa se lahko dokaže, da so to priče druge ženske spodile domov in ni bila tedaj priča dogodka. Sumljivo je to, da je ta priča šele sedaj prišla na površje, da nekaj ve, ko sta se njen oče in sestra peljala večkrat tožiti k okrajnemu šolskemu svetu! Čez eno leto se spomni, da je slišala! Take so bile dokazilne priče. Nasproti tem pa je bilo zaslišanih okrog 35 prič, ki so bile ves čas navzoče pri dogodku in so potrdile, da Germekove soproge, ki je tudi učiteljica, ob času dogodka niti ni bilo na cesti, ker je učila. Stali so ves čas pred šolo in bi jo moral videti, če bi prišla ob tem času na cesto. To je spravila ta obravnava na dan. Obtoženci so bili obsojeni: Juri Oman in Andrej Dolinar po 10 dni, Ana Dolinar na 5 dni zapora in povrnitev stroškov. Kaj naj porečemo k tej obravnavi? V spomin naj si naši čitatelji pokličejo, kako je divjal „Slovenec“ in „Domo-ljub“ proti učitelju Germeku in njegovim soprogi! In vse tisto divjanje in denunciranje je bilo podprto s temi pričami, ki so prejele sedaj primerno plačilo. S kako vehemenco je napadal žurnalistični klerikalni trust tudi državnega pravdnika Trenza, vladnega svetnika Kalteneggerja, nadzornika Zupančiča, sodnega pristava Deva in še več drugih. „Slovenec“ je pretil z interpelacijo v državnem zboru in z drugimi strašili. In kaj sedaj? „Slovenec“ mora lepo molčati 1. ker ga ne štiti več imuniteta, 2. ker se je dognalo s 60 pričami (in lahko bi se še s sto drugimi), da se je „Slovenec“ na podlagi izpovedovanj Brajčevih zapisnikov in klerikalnih prič — nesramno lagal. Dne 20. t. m. so mu pri okrajnem sodišču v Ljubljani vžgali nov pečat — častikraje in šuftovskega denuncijantstva. Vsem, ki jih je pa napadal, je to lepo zadoščenje. Justus.

— **Tu imamo dokaz!** Od Drave se nam piše: Mariborske občinske volitve so pokazale evidentno, kar smo trdili. Krščanski naši socijalisti

v Mariboru so šli na svojo roko. Vsaj zadnje „Südosterr. Stimmen“ pravijo, da se je tu le šlo pokazati kristjansko mišljenje in nič drugega! Li nismo imeli prav, ko smo trdili, da so naši mariborski „političari“ — brezdomovinci? Narodnost naša jim je deseta briga, brezdomovinski klerikalizem vse! Po tej struji bomo pa že napredovali v Mariboru... Slovenci mariborski, streznite se, dokler je še čas, ter ukrenite pot, ki edino vas lahko še dovede do vpoštevavanja. Pustite Luegerjeve tamošnje apostole ter storite, kar je „rebus sic stantibus“ v bodoče edino pravo. Ravno izvršene občinske volitve so to eklatantno pokazale. Torej: aut — aut!

— **Iz justične službe.** Osvald Verločnik, oficijal drž. pravdnictva v Celju, je stopil v trajen pokoj. Kancelist Ivan Krek v Št. Lenartu v Slov. Goricah je postal oficijal. Računski podčastnik Karel Cvetko je imenovan za kancelista v Kozjem. Kancelist Franc Žigart je premeščen od okrajnega sodišča v Kozjem k onemu v Slovensko Bistrico.

— **Iz politične službe.** Namestniški konceptni praktikant v Kotoru Franc Lukovič je imenovan za namestniškega koncipista extra statum in dodeljen namestniškemu svetu v Trstu.

— **Policijska vest.** Policijski svetnik g. Abondij Contin je premeščen iz Gorice v Trst. G. Contin je izboren uradnik.

— **Poštne vesti.** Poštna praktikanta Josip Grill in Matija Meden sta imenovana za poštne asistenta. Premeščena sta poštna asistenta Josip Magolič iz Št. Petra na Krasu v Novo mesto ter Luka Guželj iz Novega mesta v Ljubljano. — Poštni oficijal Edvard Urban na Zidanem mostu je premeščen na Pragarsko in bo vodil ondotni kolodvorski poštni urad.

— **Učiteljske vesti.** Pred c. kr. izpraševalno komisijo za občne ljudske in meščanske šole v Gorici so napravili sposobljenostni izpit tile gg. učitelji in gđ. učiteljice, in sicer za ljudske šole s slovenskim in nemškim učnim jezikom: Čokl Ida, Daneu Antonija, Job Janja, Klein Josipa, Kobalj Josip, Lovše Ivan, Michl Justina (ital. kot predmet), Milost Marija, Pešelj Marija (oboje z odliko, ital. kot predmet), Požega Josipa, Premelč Iva, Šavnik Blandina, Slemenšek Irena, Šmid Matilda, Troha Marija, Zarnik Ana in Znanc Marija; s slovenskim učnim jezikom: Bole Viktorija (nemšč. in ital. kot predmet), Brezavšek Katarina (nemščina kot predmet), Delak Pavla (nemšč. kot predmet), Gaspari Klementina (z odliko, nemšč. kot predmet), Grudnik Franc, Legovič Štefanija (nemšč. kot predmet), Murovec Amalija (nemšč. kot predmet), Repič Marija, Srebrenič Josipa (nemšč. kot predmet), Zavrtanek Ljudmila (nemšč. kot predmet).

— **Naslov ravnatelja** je dobil upokojeni nadučitelj g. Ivan Ornik v Brežicah.

— **Iz gledališke pisarne.** Jutri, v torek, se ponovi znamenita Traversijeva drama „Svatbeno potovanje“, ki je glasom kritike dosegla pri predstavi popoln uspeh. Slavno občinstvo se opozarja, da pade ta predstava na nepar. — V četrtek se vprizori Shakespearjev „Beneski trgovec“ prvič na slovenskem odru v O. Zupančičevem prevodu.

— **Slovensko gledališče.** Včeraj popoldne se je tretjič vprizorila Stobitzerjeva veseloigra „Na višavah“. Gledališče je bilo razprodano, igralo pa se je s prav velikim uspehom.

— **„Naša zveza“.** Lepo uspeva-joče uradniško društvo v Ljubljani „Naša zveza“ je storilo važen korak za uspešnejše zastopanje uradniških interesov. Ustanovilo je svoje lastno glasilo „Naša zveza“, ki bo posvečeno koristnim uradnikov, ki bo zastopalo težnje uradnikov in skrbelo, da pridejo želje in zahteve uradnikov v javnosti do veljave. Vsi stanovi se organizirajo. Uradniki so še najdlje odlašali — sebi na škodo. Prva številka „Naše zveze“ je že izšla. List bo izhajal v prostih obrobkih. Člani uradniškega društva bodo list dobivali brezplačno, sicer znaša naročnina za 12 številk 2 K. Spretno urejana in dobro pisana prva številka ima nasledno vsebino: Delovanje Naše zveze; Naš temelj; Naše politično

stališe; Hranilni in posojilni kon- sorciji; Prvo ljubljansko uradniško gospodarsko društvo; Slovensko urad- ništvo; Poštno in brzjavno ravnateljstvo v Ljubljani. Zelimo novemu listu, da bi z uspehom zastopal urad- niške koristi in našel mnogo sotrudi- kov in naročnikov.

— **Po vinski razstavi v Ljubljani.** Zadnja vinska razstava je vsaj deloma pokazala, kaj se prideluje na Kranjskem. Rekel sem deloma, ker je bila udeležba, osobito iz Dolenjskega in Belokranjskega, bolj počela in smo pogrešali mnogo odličnih producentov. En uspeh je razstava gotovo imela, in sicer ta, da so se interesi prepričali, da prideluje rodna zemlja toliko dobrega vina, da je nepotrebno iskati na tujem boljše, kar se žali- bog ne samo od strani gostilničarjev in vinskih trgovcev, ampak tudi od strani konsumentov samih še vedno godi. Mnogim seveda bolj imponira kako fanatično ime kakor: „Donau- perle“, „Rebengold“, itd., za katerim se — med nami rečeno — dostikrat skriva mešanica produktov iz vseh krajev sveta in marsikateri kraljica eteričnih oljev, kakor pa kak pristen „Trškogorec“, „Draščan“, „Slapen- čan“, „Zelen“ naših vinskih gor in ga tudi raje plačuje trikrat, štirikrat dražje, kakor dobro domače vino. Pri zadnji vinski pokusnji so občudovali vsi interesi, od najvišjega dostoj- nstvenika v deželi do navadnega obrtnika, domači pridelek, osobito pa trinajst vrst vina, ki jih je razstavila državna klet. Eno leto poprej pa je bilo vino iz te kleti ponujeno naj- večjemu hotelu v Ljubljani z name- nom, da bi tam tuji imeli priliko spoznavati domačo kapljico in na to ponudbo niti odgovora ni bilo! Mi- slim, da je občinstvo samo krivo. Ako bi povsod zahtevalo domače vino, bi ga tudi povsod dobilo, kajti gos- tilničar bi bil prisiljen ga imeti. S tem bi se pa tudi povzdignila kako- vost vina. Prepričan sem, da bi kmeti začeli večji producenti med seboj tekmovali v pridelovanju finih in tudi buteljstkih vin, ako bi le imeli zanje dosti stalnih odjemalcev. Da, tudi kmalu bi se dobilo podjetje za pridelovanje domačega šampanjca, konjaka itd., za katere izdelke bi bila posebno belokranjska vina izvrstno sposobna. Tako pa ni mogoče doseči napredka, manjka zavednosti. Po kakih prireditvi k vinski razstavi je ve- liko navdušenja, to pa se kmalo po- leže in zopet pijemo tuji „Rebengold“ mesto finega „zelena“ naših gor in ideja, izražena v št. 269. „Slov. Na- roda“, da bi se prodajala namreč tudi lahka vina v steklenicah, slično kakor pivo ni nova. Priporočila se je že pred leti na Niževavstrijskem kot izdaten konkurent pivu v steklenicah, ki se dobi danes v vsaki, še tako majhni štacuni na deželi. Ta prodaja vina ima tudi še toliko dobrega na sebi, da dobi konsument vino v roki, kakor ga je dal producent iz rok, kajti steklenica je zapečaten. Seveda je posamezniku težko se spuščati v tako podjetje. K temu je treba dosti kapitala in podjetnosti in tega, po- sebno pa zadnjega, pri nas še vedno primanjkuje. Najboljši in najhitrejši uspeh bi v tem oziru lahko dosegla velika deželna, vinska založna klet v Ljubljani, ki bi boljše vina od pro- ducentov nakupovala, primerno šo- lala in le v steklenicah oddajala. Če bi se stvar dobro uredila, bi se mo- rala rentirati. Da se ne škoduje gos- tilničarjem in trgovcem, bi se pač tem lahko dajalo vino z večjim po- pustom, občinstvu pa le po ceni, ki bi bila določena za drobno prodajo. Pri sedanjih razmerah bi se lahko na drobno prodajalo vino od 80 h na- prej steklenica $\frac{7}{10}$ l. Končno je še nekaj važno. Naši vinogradniki, vsaj večji producenti, bi se morali poslu- ževati vseh izkušenj umnega kletar- stva, da pridelajo ne samo vino — ampak stanovito, fino vino, čistega ne pokvarjenega okusa. Vsa pravila kletarstva bi moral producent znati kakor „očenaš“. Zalibog vlada tukaj vzlic vsemu prizadevanju še vedno neumljiv konservatizem, bolje rečeno indolence. Mnogi se trudi noč in dan v vinogradu, trese se pred vsako ne- vihto, da mu toča grozdi ne uniči, ampak kadar je grozdi v kadi, ozi- roma moč v sodu, potem pa ga pre- pusti popolnoma njegovim usodi. Da bi se tudi tukaj kmalo na boljše obr- nilo!

— **Poročil se je** gosp. Lovro Šarc, gostilničar in posestnik v Ljub- ljani, z gospico Antonijo Škander z Viča. Čestitamo!

— **Umrla je** v Trbojah pri Kranju gospa Frančiška Krek roj. Kržič, soproga ondotnega učitelja g. Vinka Kreka.

— **Velikansko sovo je ustrelil** lovec Florjan Baumgartner blizu gradu Luknje pri Prečni na Dolenj- skem. Zival meri z razprostirami pe- ruti 160 cm in so jo poslali v Ljub- ljano.

— **Ustrelil se je** na Vinici v noči od 21. t. m. orožnik Fran Ks. Šlabina, rojen v Šiški. Bil je ve- sele narave in priljubljen družabnik.

V njegovi pisalni mizi se je našel listek in pismo, naslovljeno na mater. Na listku papirja prosil, materi izročiti pismo in svoje tovariše, naj mu oproste in naj bodo srečnejši od njega.

— **Iz Ilirake Bistrice.** Poročil se je g. Ludovik Košar, davčni pristav v Kočevoju, s gospico Ivanko Samso, in gosp. Janko Jerala, uradnik v deželni bolnici v Ljubljani, z gospico Malči Samsa. Iskreno čestitamo!

— **Iz Slovenjgradca** se nam piše: V „Slov. Nar.“ z dne 17. no- vembra št. 264 je izšel dopis „Iz Mi- slinske doline“, v katerem se kritikuje vodstvo kmetijske zadruge. Vsa očit-anja so naperjena proti oni sami osebi, ki vodi vse posle te zadruge. Ta oseba je g. Jakob Vrečko. Resnici na ljubav moramo izjaviti, da so vsa očitanja nezasluzena. Gosp. Vrečko vodi zadruge čisto nepristransko in v vsakem oziru uspešno in tako dobro, da bolje ni mogoče. Gosp. Vrečko je delaven narodnjak ki si je za slo- vensko stvar pridobil velikih zaslug.

— **Zastrupil se je** v Mariboru trgovec Franc Vambara iz Rad- gone z arsenikom.

— **Klerikalno gospodarstvo.** V Sv. Bolfanku v Slov. Goricah je zmrznila klerikalna mlekarska za- druga, pri kateri so imeli vso besedo le duhovniki. Vzrok tega nesposob- nosti knjigovodje. Koliko nam škod- dujejo taki polomi z narodnega stališa, ko se daje Nemcem v roke ostro orožje zoper nas!

— **Umrla je** v Mariboru gospa Berta Blažević, soproga Josipa Blaževića, demonstratorja štajerske vinogradiške šole.

— **Strel zadnje sredstvo.** Infan- terist Alojzij Golob v Mariboru je stal na straži na dvorišču ondotne kaznilnice. Kar so ga prijeli silni želodečni krči. Ker si ni mogel dru- gače pomagati, oddal je strel, nakar je prišla straža, ki ga je rešila službe.

— **Velikanski vihar je** v Boh. Bistrici na stari cerkvi odtrgal streho in jo vrgal za pokopališki zid. Va- šečani so hoteli nato z deskami po- kriti cerkev. Ko je pa neki fant nesel desko, prijel ga je vihar in ga vrgal v Savico, kjer je izginil.

— **Roparski umor.** Leta 1904 je prišel v Algersdorf pri Gradcu neki trgovec s slivami iz Kamnice pri Mariboru, da iztirja pri branjevu Wretscharju svoj dolg. Zakonska Wretschar sta peljala upnika v klet, a od takrat je ta izginil. Sedaj je v prepiru s svojim možem Wretscher- jeva pred pričami zagovorila možu, da ga lahko spravi v kriminal. To so zvedele oblasti ter so zakonska zapri- li.

— **Slovenske delavce odpu- ščajo** na državnem kolodvoru v Go- rici in jih nadomeščajo z Nemci. Na to škandalozno postopanje železniške uprave opozarjamo državne poslance.

— **Nesreča na železnici.** V Gorici na državnem kolodvoru prišel pod vlak sprevodnik Jožef Fuhrmann s Štajerskega, stanujoč v Trstu. Koleasa so mu strla levo nogo, katero mu bodo najbrž morali odrezati.

— **Umrl je** v goriški bolnici oni Mihael Goljevšček, o katerem smo poročali, da je padel doma na ognjišču v ogenj in se silno opek.

— **Puška nabasana s poprom.** Pri soškem mostu pri Gorici je v pe- tek nastal boj med cigani rodu Le- vakovič in Hudorovič. Hudorovi- či so zbežali, Levakoviči so jo pa ubrali za njimi. Pri tem je 56letni Ivan Levakovič iz Postojne ugrabil enemu Hudoroviču nabasano puško, ki jo je nesel na policijo, kjer so pa našli, da je nabita s po- prom.

— **Sestro je ustrelil** v Lipi pri Komnu 10letni Kavčič. Igral se je z njo, kar je dobil v roke samokres in ga sprožil vanjo. Zadel jo je v pljuča, zato ni upanja, da bi ozdra- vela.

— **Utopljenca so našli**, kakor smo že poročali, v Kanalu na levem bregu Soče, brez glave ter brez ene roke in noge. Ko so zdaj dobili v Plaveh na Sočinem bregu nekoliko človeške noge s čevljev, so spoznali, da je utopljenec neki Gorjupčeh, ki je izginil lansko spomlad. Sodi se, da so ga vrgli v Sočo 25. aprila pr. l.

— **Nesreča v karnolomu.** 7 metrov globoko je padel v karnolomu v Nabražini delavec H. Andlov. Močno poškodovanega so prepeljali v goriško bolnico.

— „**Svetčev večer**“ v „Narod- nem domu“ v Trstu so priredile dne 11. t. m. delavne in narodne tržaške gospe. Plemenita misel, ki je vodila prirediteljice tega večera: proslaviti osemdesetletnico zaslužnega veterana v borbi za narodne svetinje, za iz- vojitev prosvete in svobode, je prišla ta večer krasno do veljave. Program je bil večinoma ad hoc sestav- ljen. Naj se spomnimo le krasnega slavnostnega govora, ki ga je govorila gospa Ponikvarjeva. V iskreni na- vdušenosti za patriotsko delo starine Svetca nam je govornica podala malo

biografijo in splošno sliko bogatega življenja tega narodnega zaslužnega delavca. Postavila je ta večer krasen spomenik Svetcu, majhen dar na oltar njegove ljubeezi do svojega naroda. Zival Svetec! Istotako je gospica M. Skukova krepo deklamirala zanosno Gregorčičevo pesem „Svetcu“. Med pevskimi točkami nam je v prvem redu omeniti našo dobro znanko in našo simpatično umetnico gospo Co- staperaria-Devono, na katero smo mi Tržačani lahko ponosni. Ta- kovo petje — to je res dar nebes! Umetnica je bila cel večer predmet najviharnejšega navdušenja. Gdč. Machne nam je z lepo preciznostjo in sigurno roko izvela na gosli iz Ber- liozovega koncerta en tempo in obče- znano Vieuxtempovo legendo, gdč. Krstnikova je z bravurozno teh- niko spremljevala pevске in instru- mentalne točke. Nastopil je tudi „Planinski oktet“, ki s svojimi izbornimi glasovi in svojim čuvstven- nim izvajanjem predstavlja najboljšę, kar smo dosedaj od „domačega“ imeli in ki res obeta mnogo. Krasni večer je završil Vušičev prizor „Knez Semberijski“, v katerem so naši znani dramatični diletantje pokazali, koliko more dobra volja. Vsa čast našim gospe! Tržačani so jim lahko hvaležni, da so jim priredile tako ime- niten užitek in da so jim dale priliko, da izkažejo svoje simpatije za- služnemu narodnemu delavcu — Svetcu!

— **Nagla smrt.** 46letnemu žele- zniškemu uradniku M. Tipiču v Trstu je počila srčna žila. Bil je v par minutah mrtev.

— **Nogo je zmečkal** železni drog 20letnemu M teju Rutarju v prosti luki tržaški. Moral je v bolnico.

— **Pokušen samomor lahko- živke.** Komaj 16letna lahkoživka v Trstu se je hotela končati z vdihav- janjem svetilnega plina. Pravčasno so poklicali zdravnika.

— „**Elektrarna na Soči.**“ Pod tem imenom se je ustanovila družba s sedežem v Trstu. V njej so sami Lahi.

— **Obstreljen je** bil v Rojanu 10letni Jakob Šinigoj, ki je gled- dal vojaško streljanje in se nikakor ni hotel umakniti z nevarnega kraja. Dobil je par krogelj v levo nogo. Prepeljali so ga v tržaško bolnico.

— **Dogodki v Ricmanjih.** V Ric- manje prideza kaplana duhovnik Ukmar iz Rojana. Ricmanjem je imenovanje prišlo povsem nepričakovano in jih je presenetilo. Nič ne vedo, v kaki lastnosti in s kako nalogo je poslan kaplan Ukmar k njim.

— **Slovensko akademično društvo „Slovenija“ na Dunaju** priredi prvikat „umetniško za- bavnivo večer“ dne 30. novembra v dvorani „Zum Weingarten“, Getreide- markt ob S. uri zvečer. To bo prijateljski sestanek, na katerem se bo go- jila poleg prijetne družabnosti po- sebno domača godba in pevška umet- nost. Gojiteve naše umetnosti da ce- lum večeru svoj poseben značaj. Kdor pomotoma ni dobil vabila, se tem potem vabi na ta večer.

— **Poneveril je** na Reki blagaj- nik Winkler v mestni tvornici čok- kolade 900 K in zbežal.

— **Drzna prevara.** Na Reki sta Ivan Gottlieb in Oskar Unschild (kako lepa imena!) štiri izselnice ope- harila za 205 K, češ, da sta agenta društva Cunard Line, ki jih spravi v Ameriko. Poštenjaka so prijeli čez dve uri, ko sta pila šampanjec. Seveda sta Nemca!

— **Zrelo rdečo jagodo** je utra- gala včeraj popoldne gdč. Marija Pehaničeva na Drenikovem vrhu, g. A. Virant je bil pa tako prijazen, da jo je poslal v naše uredništvo.

— **Na policijskih oglasih** je razstavljena slika 39letnega dr. Ed- munda Gyürkyja, rojenega v Felső- szebny, komitat Hont na Irskem, kateri je dne 15. t. m. neznano kam izginil. Dr. Gyürky je bil pisatelj in imetelj kontorja v Budimpešti in je mnogim strankam poneveril denar na ta način, da je zanje prodal žito in si izkupiček pridržal sam. Koliko jih je oškodoval, še ni dognano, pač pa se je dosedaj pojavilo več strank, ki imajo škode do 100.000 K. Navedene je bolj majhne postavbe, rjavih las, oči in brk, ima kotlece, nekoliko šepa in govori nemško in ogrsko. Kdor bi ga spoznal, naj ga blagovoli ovaditi policiji.

— **Že zopet subagent.** Danes zjutraj je na južnem kolodvoru padel v roko stražniku Večerinu Jožef Čampa iz sodraške okolice, ker je hotel po izseljevalni agenturi Zwil- chenbart v Bazilju spravi v Ameriko za nagrado 10 svetlih kronov več oseb. Mesto da bi bil te prejel, se bode moral zagovarjati pred sodiščem.

— **Mrtvega je našel** v gozdu pri Babni gorici neki lovec nekega neznane človeka. Tiči li za tem kak zločin, še ni znano.

— **Mala eksplozija.** Včeraj do- poldne je sprevodnikova žena Ivana Moharjeva kuhala v samovaru kavo in prilila že na goreč špirit še dru- gega. Pri tem se je vnel v steklenici

špirit in jo raznesel. Moharjeva se je pri eksploziji opekla na rokah in pr- siah, 4letna hčerka, katero je mati pe- stovala, pa je zadobile opekline na glavi in rokah. Več previdnosti.

— **Neznano kam je pobegnil** dne 29. oktobra 1889. leta na Stu- dencu rojeni jermenarski vajenec An- drej Jekovec, ki se je učil pri gosp. Jakobu Šegi na Poljanski cesti št. 49.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 15 Hrvatov in 3 Slovenci. Na Westfalsko je šlo 18, v Inomest 10, v Beljak pa 15 Hrvatov. V Osek je šlo 40 slovenskih šumarjev. Iz Amerike je prišlo 45 Slovencev in Hrvatov. — V soboto je šlo v Ame- riko 86 Macedoncev in 12 Slovencev. Z Dolenjskega se je pa odpeljalo v svojo domovino 30 Lahov.

— **Priloga.** Današnji list ima prilogo g. Frana Čudna, urarja v Ljubljani, Prešernove ulice.

* **Najnoveste novice.** — Pri atentatu z bomba v carigrasjem predmestju Peri so bili nadalje ran-jeni; divizijski general Osman paša, sin bivšega dunajskega poslani-ka Ali Nizami paša, dva vozni-ka in neki Armenec. Atentat je bil vsekakor maščevanje proti krutemu Fehim paši.

— Novo črnogorsko mini- strstvo je sestavil Marko Ra- dulac.

— Vesti o Chamberlainu, da je ohromel in oslepel, niso resnične.

Izpred sodišča.

Izpred tukajšnjega porotnega so- dišča.

Svojega tasta okradla. Janez Sodja starejši si je sezidal hišo na Dobravi in jo izročil svo- jemu oženjenemu sinu. Za užitek si je izgovoril le eno sobo v pritličju in sobo v podstrežju. Janez Sodja poseduje pa knjižico mestne hranil- nice v Radovljici z vloge 16.000 K. Shranjeno je imel v svoji sobi in sicer v dobro zaklenjeni skrinji. Ko so 7. maleda srpna t. l. bili vsi do- mači na polju, utihotalpa se je Frančiška Sodja sinova žena v njegovo stanovanje, vzela hranilno knjižico, na katero je dvignila ob- resti 701 K 86 h, knjižico je pa položila na prejšnje mesto. Nekaj dni po tem dogodku je šel Janez Sodja sam v Radovljico, da bi bil za svojo potrebo dvignil denar v hranilnici, a tam so mu povedali, da je obresti od kapitala dvignila ženska, ki je prejem potrdila z imenom Frančiška Sodja. Doma se je obdolženka tasto- vega vprašanja, če je ona dvignila denar, tako prestrašila, da je zbolela, a pred sodiščem je tatvino priznala. Njen mož o tem ni ničesar vedel, pač pa mu je obdolženka rekla, ko je več nakupljenih reči domov pris- nesla, da so ji letoviščarji najemuino naprej plačali, njena mati pa da ji je podarila 85 K. Frančiška Sodja je bila oproščena.

Tatinski berač Anton Ce- lar, 59letni prosjač, rojen na Viso- kem brez stalnega bivališča se je dne 23. vinotoka okoli 7. ure zjutraj, ko je šla posednica Marija Ber- gant v Senčurju od doma po oprav- kih in zaprla hišne duri s ključem, vtihotalpi v njeno spalno sobo, odprl predal nočne omare ter iz denarnice vzel 30 K, denarnico pa nazaj po- ložil. Domača dekla Marija Rozman- ga je videla odhajati iz hiše. Celarja so še tisti dan popoldne ujeli in našli pri njem 27 K, drugo je že zapil. Obdolženec je znan tat, ki je bil že 17 krat kaznovan zaradi tat- vine, zaradi beračenja in vlačugarstva pa 11 krat. Celar tatvino ne taji; obsojen je bil, ker so porotniki vpra- šanje, da je tat iz navade potrdili, na dve leti ječe.

Tudi kazni je niso poboljš- šale. Marija Žagar, dekla iz Ga- lušnika pri St. Petru na Dolenjskem, je vzlic svoji mladosti bila že 6 krat med tem prav občutno kaznovana zaradi tatvine. Zadnje kazni 5 let težke ječe presedela je letos 25. vel- travna. Pričetkom meseca septembra je stopila pri veleposestnici Jerici Dekleva v Postojni v službo. Ker ji ni bilo delo dovolj, ostavila je 13. kinavca službo, sprejela svojo delavsko knjižico in mezdo 1 K 40 v. Pri odhodu je okradla gospodinjo in sodeklo Terezijo Curk, odnesla je več obleke in denarnice, s 4 kronami. Obdolženka pravi, da si je te reči zaradi tega prisvojila, ker ji je go- spodinja izplačala premalo mezde. Porotniki so bili mnenja, da je Ma- rija Žagar tatvica iz navade. Obsojena je bila na 3 leta težke ječe.

Telefonska in urzjavna poročila.
Gorica 26 novembra. Sloven- sko ljudstvo hodi v gromnem

številu kropit svojega ljubljena Gregorčiča. Od vseh strani gorišve dezele so prihitali ljudje včeraj v Gorico. Oder so stražili Sokoli.

Pogreb je bil danes zjutraj ob najkrasnejšem vremenu Udeležba je bila velikanska. Med drugimi so se udeležili sprevoda nadškof Sedej, župan Hribar kot zastopnik mesta ljubljanskega in izvrševal- nega odbora narodnonapredne stranke, Gabršček in Kavčič kot zastopnika društva slovenskih književnikov in časnikarjev in duhovniki-pisatelji župnik Vrhov- nik, župnik Ksaver Meško, župnik Aljaž in monsieur Trunko iz V dna in mnogo odličnih goriških rodo- ljubov. Vencev je bilo položenih na krsto brez števila; pri spre- vodu jih je vozil poseben voz. Spreveda se je udeležila šolska mladina in dijaštvo gimnazije, realke in učiteljska, Sokoli so korakali spredaj in zadaj. Pred hišo žalosti so bogoslovci peli „Nad zvezdami“, v cerkvi je pelo „Pevsko in glasbeno društvo“ „Blogo mu“, na Katarinjem trgu, kjer so krsto preložili na drug voz, ki jo popelje v Gregor- čičev rojstni kraj, pa je to društvo zapelo „Nazaj v planjski raj“, ono prekrasno pesem, o kateri je Gregorčič sam dostikrat rekel, da mu je najljubša med vsemi, kar jih je zložil. Skoro vse prodajalne v ulicah, koder se je pomikal sprevod, so bile zaprte. Tudi itali- janski meščani so izkazali veli- kemu slovenskemu pesniku zadnjo čast v tem, da so zapri svoje prodajalne Samo Orsan, ki ima največ debička od Slovencev in ki ima pri Sv. Luciji filijalko, je imel svojo trgovino ostantativno odprto. Na Gorškem se je sprevod razšel. Tu sta govo- rila pesniku v slovo profesor Berbuč in prof. dr. Oswald, nakar so mrtvega pesnika odpel-jali v njegov planjski raj. Po vsej dolini od Gorice do Kobarida se je ljudstvo pripravilo, da iz- kaže zadnjo čast mrtvemu pesniku. Povsod bo krsta slovesno spre- jeta in častno spremstvo jo bo spremljalo od vasi do vasi.

Ribnica 26 novembra Ob od- prtjem grobu našega velikega pes- nika Simona Gregorčiča globoko žaluje — županstvo ribniško.

Celje 26. novembra. Tu so rodolubi izrekli željo, da se za- čnejo kmalu nabirati prispevki za bodoči Gregorčičev spome- nik, ter nabrali v ta namen že znatno svoto.

Celje 26 novembra. Plakajoč ob gomili nesmrtnega pesnika kli- čemo: večna mu pamjat! — Slo- vensko delavsko podporno društvo „Celje“.

Rajhenburg 26 novembra. Shod narodno napredne stranke je sijajno uspel. Poročilo sledi.

Budimpešta 26. novembra. Zasedanje avstrijske delegacije je otvoril predsednik knez Lobko- vic z ogovorom, v katerem se je izrekel zoper madžarske zahteve glede armade in dejal, da bo novi vojni minister Schönauich go- tovo znal varovati in ohraniti skupnost in nerazdeljivost armade. Predlog vsenemca Steina, da naj avstrijski ministri prisostvujejo sejam delegacije kakor to delajo ogrski ministri, se je odkazal pro- cearnskemu odseku, ki ga je iz- ročil posebnemu odboru, da o njem poroča. Biankini je interpeliral zaradi imenovanja hrvatskega je- zika zmžnih konzulov v deželah, kjer žive hrvatski izseljenci, dalje zaradi izganjanja žurnalistov Sarajeva in zaradi izdaje liberal- nega tiskovnega zakona za Bosno in Hercegovino. Klerikalec Stei- ner se je pritožil, da ima dele- gacija svojo prvo sejo v nedeljo, na kar je Lobkovic izjavil, da se kaj takega več ne zgodi. Ob 2. pop. je sprejel cesar avstrijsko delegacijo. Na Lobkovičev ogovor je cesar čital prestolni govor, ki povdarja intimno razmerje z za- vezniki, trajno sporazumljenje z

Rusijo in prijateljsko razmerje z vsemi drugimi državami ter pravi, da je ohranitev mira cilj vse politike. Glede izdatkov za armado je cesar rekel, da se niso pomnožili, izredne potrebe da so se celo nekoliko znižale. Potem je bil cerkle. Cesar je pri ti priliki različnim članom gosposke zbornice in veleposestniškim poslancem izrekel svojo željo, naj sprejme gosposka zbornica volilno reformo tako, kakor jo sklenske poslanska zbornica. Pogovori z drugimi delegati niso bili pomembni.

Budimpešta 26. novembra Cesar se je napram delegatu Frnku, ki je izrazil svojo boja zen, da bo gosposka zbornica delala težkoče volilni reformi, rekel: „Ne, ne, tam bo že šlo!“ Napram del. Šusteršiču je izrekel željo, da bi kranjski deželni zbor zopet redno deloval, in obžaloval, da se to ni moglo doseči že v preteklem zasedanju Šusteršič je rekel cesarju, da bodo po bodočih deželnozbornskih volitvah na stopile boljše razmere (?) in da se je potem nadejati, da se bo zagotovilo redno funkcioniranje dež zbora.

Belgrad 26. novembra. Protestni shod radi postopanja bosanske vlade proti književnikom in časnikarjem ter časopisju v Bosni je vspel sijajno. Prisostvovalo mu je okolu šesttisoč ljudi, ki so napolnili veliko dvorano Kolarac in vzporedne prostore. Na tisoče jih je moralo ostati zunaj na trgu, ki je bil tako napolnjen, da so tramvaji komaj vozili. Nekoliko agentov - provokaterjev je po naročilu od znane strani poskusilo z medklici motiti zborovanje ali bili so kmalu vrženi ven in potem se je shod vršil v popolnem redu. Publikacija izvajanja govornikov pazno poslušala in od časa do časa jih pretrgala s ponovnim dolgo trajajočim ogorčenim klicanjem. Resolucija, ki je bila z velikim navdušenjem sprejeta, naglašala, da Avstro-Ogrska ne samo da ni izvedla reform, radi katerih ji je bil dan mandat za okupacijo, nego se je z okupacijo še poslabšal položaj naroda Bosne in Hercegovine in zato se poziva Evropa, da v imenu kulture in civilizacije odzame rečeni mandat Avstro-Ogrski. Resolucija poziva časnikarje vseh narodov Evrope, da tudi oni protestirajo proti preganjanju njihovih kolegov v Bosni in Hercegovini. Shod se je razšel v najlepšem redu, a manifestacije za avtonomijo Bosne in Hercegovine so se nadaljevale po ulicah popolnoma dostojno. Zandarmerija je bila pripravljena, ker se je bilo bati demonstracij ali strah je bil prazen.

Poznanj 26. novembra. Nadškof Stablewski je umrl. Zadel ga je srčna kap.

Poznanj 26. novembra. Papež Pij X. je postal kapitulju povodom smrti nadškofa Stablewskega sozhalno brzojavko. Nadškofa pokopljejo v katedrali, kjer si je sam dal zgraditi grobnico. Grobnica je bila šele pred par dnevi dograjena.

Dunaj 26. novembra. Smrt nadškofa Stablewskega spravi prusko vlado in Vatikan v precejšnjo stisko. Dasi je v poznanjski škofiji komaj 10% Nemcev, hoče vendar pruska vlada zahtevati, naj postane zanesljiv Nemeec nadškof, dočim zahtevajo Poljaki, naj postane nadškof poljski državni poslanec Jablowski.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 667. Srednji zrčni tlak 758.0 mm.

Novemb.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C°	Vetrovi	Nebo
24.	9. zv.	748.1	6.3	sl. jvzh.	oblačno
25.	7. zj.	746.6	3.9	brezvetrno	megla
	2. pop.	745.6	6.6	sl. jvzhod	jasno
	9. zv.	745.2	2.4	slab vzhod	megla
26.	7. zj.	742.8	0.2	sl. jug	megla
	2. pop.	740.7	4.4	brezvetrno del.	jasno

Srednja predvčerašnja in včerašnja temperatura: 4.3° in 4.3°; norm.: 1.7° in 1.5°. Mokrina v 24 urah 0.0 mm in 0.0 mm.

Vsem sorodnikom, znancem tužno vest, da je obče spoštovana

Meta Eržen

odlikovana s častno kolajno za 40letno zvesto službovanje, kojoj je nepretrgoma vršila v naši rodbini od svojega 16 leta sem, dne 25. novembra v starosti 75 let, po dolgi bolezni, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, preminula.

Pogreb se bode vršil v torek, dne 17. novembra dopoldne iz hiše žalosti na farno pokopališče pri Sv. Mihaelu v Mengšu.

Mengeš, 25. novembra 1906.

4245 **Rodbina Starè.**

Viki Borštnik roj. Gestrin nanažanja potrtega srca v svojem kakor tudi v imenu maega sinčka Francita in ostalih sorodnikov, pretužno vest, da je njen iskreno ljubjeni, predobri soprog oz. oče, gospod

Fran Borštnik

nadučitelj na Dobrovi pri Ljubljani

po zelo mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče, v 35. letu svojega življenja danes ob pol 6. uri zjutraj mirno v Bogu zaspal.

Truplo predragega, nepozabljivega pokojnika se prepelje v torek, dne 27. novembra iz hiše žalosti Kongresni trg št. 5 ob 4. uri na pokopališče k sv. Križu.

Sv. maše zadušnice se bodo brale pri č. o. Franciskanih. 4246

Blagi pokojnik se priporoča v pobožno molitev in blag spomin.

Ljubljana, 26. nov. 1906.

(Brez vsakega posebnega naznanila.)

Zajčje kože

kupuje 4242-1

trgovina G. ČADEŽ

Ljubljana, Mestni trg šte. 14.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1906. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. žel.:

7:10 zjutraj Osební vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Celovec, Glandorf, Salzburg, Inomost, Linc, Budejevice, Praga.

7:17 zjutraj Osební vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.

11:30 predpoldne Osební vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Salzburg, Inomost, Bregenc.

1:05 popoldne Osební vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.

4:00 popoldne Osební vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Štajer, Linc, Budejevice, Praga, Dunaj zahodni kolodvor.

7:08 zvečer Osební vlak v smeri: Novo mesto, Kočevje.

7:35 zvečer Osební vlak v smeri: Trbiž.

10:23 ponoči Osební vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Beljak, Inomost, Monakovo.

Dohod v Ljubljano juž. žel.:

7:09 zjutraj Osební vlak iz Trbiža.

8:44 zjutraj Osební vlak iz Novega mesta, Kočevja.

Gostilna

v Ljubljani se odda v najem. 4241 2
Izve se Pred igriščem št. 1.

Urarski pomočnik

se sprejme pri 3878-24
H. Suttnerju v Ljubljani

Iščem s 15. decembrom
mehlovano mesečno sobo
z posebnim ugodom. 4213-3
Ponudbe na upravníštvo „Slov. Naroda“ pod „15. december“.

Zatekel se je „Karo“
lovski pes
(Vorstehernd)
rjav, kratke dlake, z znamko št. 165.
Odda naj se proti dobri nagradi
na Dunajski cesti št. 25. 4215-3

Oddaja se
služba občinskega sluge
v Cerknici z letno plačo 800 kron.
Lastnoročno spisané prošnje pošlje se naj do 10. decembra 1906 na županstvo v Cerknici.
Nastop službe 1. januarja 1907.
Franjo Šerko.
župan.
4199-3

Lepi lokali

pripravni za vsako trgovino ali za pisarne se dajo takoj v najem.
Odda se tudi
hlev za dva konja.
Naslov pove upravníštvo „Slov. Naroda“.
2845 49

Kavarna „LEON“

v Ljubljani, na Starem trgu 30
vsak torek, četrtek, soboto in nedeljo
vso noč odprta.
Z odličnim spoštovanjem
3455 10 Leo in Fani Pogačnik.

Louvo Šarc

posestnik in gostilničar

Antonija Šarc roj. Škander

sv. poročena. ženo

Ljubljana, dne 26. novembra 1906. Uč

4244

Albine! . . . .

Angela in Rudo T. . . . . iskreno in „odkritosrčno“ čestitata podjetnemu in pogumnemu mladeniškemu nasledniku k prepomembnem 28 . . . Šele včeraj sva zvedela — — tudi ono. — Živela!

4243

Lepa 4220-2

oprema za neveste

napravljena v lastni šivalnici, je v trgovini razstavljena na ogled.

ANTON ŠARC

v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 8.

Le od ponedeljka 26. do sobote 1. decembra

se dobe

za 10 gl. 3 dolgi paletoti za dame ali
3 zimske površne jope za dame ali
3 zimske suknje za gospode ali
3 haveloki ali
3 pelerine s kapuco ali
3 narejene obleke

za Miklavža!

za 10 gl. 6 suknenih oblek za dečke.

Največja zaloga konfekcije za dame in gospode.

Najnižje cene!

Angleško skladišče oblek

O. Bernatović
v Ljubljani na Glavnem trgu št. 5.

Petrolejska plinova svetilka „Vega“

je najnovjša in najboljša svetilka XX. stoletja, pri kateri se petrolej spremeni v plin.

Porabi se samo za 1 vinar petroleja na uro, ter gori svetleše kot navadni plin. Ni treba privijati stenja (dohta), da takoj razsvetljava, pri stoja na vsako navadno petrolejsko svetilko 10“ ali 14“ in gori brez dnba. Kompletna petrolejska svetilka „Vega“ stane kron 8.—.

Zalogo ima

Valentin Golob

trgovina z železnino
Mestni trg šte. 10.

3739-4

Forman

proti nahodu

Škatljica 40 vin.
Po vsih lekarnah.

Učinek presenetljiv. Ob pričetku nahoda skoro nezmotljiv uspeh. 3764-7

Sistem zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt s manjšajočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Rez. fondi: 34,788.837.76 K. Izplačane odškodnine in kapitalije 87,176.383.75 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica nase države z vseskozi slovensko-nerodno upravo.

Vsa pojavača daje:

Generalni zastop v Ljubljani, cigar pisarne so v lastnej bančni hiši v Gosposki ulici št. 12.

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne podpore v narodne in obšokoristne namene.